

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
15. 03. 2013 do
16. 03. 2013

Število objav: 8
Tiskani mediji: 3
Splet: 1
Radijske postaje: 4
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Linhartovo srečanje

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Primorska poje na Ilirskobistriškem	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Radio 94; 10000	15:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Dogaja se, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Srečanje malih pevskih skupin Tržiča	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Radio Gorenc; 4000	11:00	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Gorenjske novice, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Pogovor o ljubiteljski kulturi	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Radio Maribor; 35000	10:27	Trajanje: 30 min
	Rubrika / Datum	Ostalo, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	Sinič Bojan		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Šest pevskih zasedb na tržiškem odru	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Radio Sora; 9000	14:00	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Dober dan Gorenjska, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 12	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Razkošje tujih kultur in ubranih glasov na etno večeru	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Savinjske novice; 0	Stran: 11	Površina: 187 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 13	Avtor	Sem Štefka		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	110 let povezane gledališke dejavnosti v Ljutomeru	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Siol.net (WEB); 584991		
	Rubrika / Datum	Slovenija, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 14	Avtor	Domajnko Jerneja		
	Teme	Linhartovo srečanje		

		Naslov	Jubilej z Držičevo komedijo	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 15	Površina: 350 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 15. 03. 2013		
Stran v zbirki 18	Avtor	M.G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Otroci in odrasli plešejo		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 17	Površina: 54 cm ²
	Rubrika / Datum	Maribor, 16. 03. 2013		
Stran v zbirki 19	Avtor	M. B. K.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Primorska poje na Ilirskobistriškem

RADIO 94, 15. 3. 2013, DOGAJA SE, 15.30

VODITELJICA: Pevska revija Primorska poje se ta konec tedna seli na Ilirskobistriško, pravzaprav v Jasen, kjer bodo zbori v vaškem domu zapeli jutri ob 20. uri. Koordinator območne izpostave **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** iz Ilirske Bistrice Igor Štemberger.

IGOR ŠTEMBERGER (koordinator): 44. revija Primorska poje bo tudi letos potekala tudi na bistriškem z dvema koncertoma. Prvi bo že to soboto v vaškem domu v Jasenu. Drugi koncert na bistriškem koncu pa bo v začetku aprila Knežaku. Tokrat prvič gostimo v Jasenu Primorska poje. Jaz verjamem, da bo nov vaški dom upravičil svojo vsebino in da bodo pevci, ki bodo prišli nastopat, zadovoljni. Prihaja 6 pevskih skupin. Klapa Škvadra iz Neverk bo prva, ki bo nastopila. S košanskega konca prihaja tudi Košanski oktet. Iz zamejstva, natančneje iz Opčin bo pel moški pevski zbor Tabor. Iz vogrškega moški pevski zbor Lijak 1883. Iz Kopra prihaja ženski pevski zbor Pristan, to je zbor Univerze za tretje življenjsko obdobje. In koncert se bo zaključi z zborom iz, mešanega pevskega zbora Jože Srebrnič Deskle.

VODITELJICA: Koncert, poleg skladove izpostave, pripravlja še društvo Ahec Jasen.

Srečanje malih pevskih skupin Tržiča

RA GORENC, 15.3.2013, GORENJSKE NOVICE, 11:00

Drevi ob 19h se bo v dvorani Kulturnega doma v Križah na Območnem srečanju malih pevskih skupin Tržiča predstavilo šest pevskih zasedb. Dogodek organizirata Kulturno društvo Kruh Križe in Območna izpostava **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** Tržič. Koordinator slednjega Boris Kuburič napoveduje nastopajoče.

BORIS KUBURIČ: Pevke ljudskih pesmi, ki delujejo pri Folklorni skupini Karavanke in jih vodita Maja Tekavc ter Špela Srečnik in bodo uvodoma nastopile kot gostje večera, Vokalna skupina Carniolica, ki deluje pri Kulturnem društvu Ignacij Hladnik Tržič in jo vodi Tomaž Meglič, Vokalno instrumentalna skupina Kulturnega društva Zali rovt, ki poje pod taktirko Staneta Gruma, kvintet Pueri Cantorum, sinovi pevcev po naše, ki prihaja iz pevske družine Zupani in ga vodi Vili Bitenc, Fantovski kvintet KUD Lom ter prvič Moška vokalna skupina Plamen iz Kovorja, obe vodi Jože Tišler.

NOVINARKA: Vsaka od skupin bo publiki predstavila tri pesmi, dogodek pa bo spremljala strokovna spremljevalka gorenjskih pevskih srečanj Andreja Martinjak iz Ljubljane. Program bo s pesmimi Dorce Kralj in ob scenski dekoraciji Francke Globočnik povezal Janez Kikelj.

Pogovor o ljubiteljski kulturi

RADIO MARIBOR, 15.03.2013, MALO NA OKROG, 10:27

BOJAN SINIČ (voditelj): Z radiom Maribor smo v Slovenski Bistrici, kjer v našem improviziranem studiu gostimo sogovornike na temo ljubiteljske kulture. Listino občine Slovenska Bistrica je namreč pred nekaj dnevi prejelo Delavsko prosvetno društvo Slovenska Bistrica, Svoboda Slovenska Bistrica in to je bila iztočnica za klepet s sogovorniki iz različnih zavodov, društev, inštitucij o samem položaju ljubiteljske kulture ta hip. Po Vojku Galu, podpredsedniku DPD Svobode, sedaj v našem studiu, improviziranem studiu v Slovenski Bistrici gostimo dva sogovornika. Obema dobrodošlica. Valerija Regoršek, vodja območne izpostave **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**. Dobro došla.

VALERIJA REGORŠEK: Dober dan.

SINIČ: In Blaž Gregorič, ki je predsednik Zveze kulturnih društev treh občin.

BLAŽ GREGORIČ: Lep pozdrav.

NOVINAR: Tako, zdaj z obema nekaj več o trenutnem položaju na področju ljubiteljske kulture, kolikor sama pokrivate. Valerija Regoršek recimo ljubiteljska kultura pod okriljem območne izpostave, gre za domeno organizacije. Ne samo to, ampak trenutno ste v polnem teku organizacije, izvedbe številnih območnih srečanj. Kdo je pravzaprav organizator?

REGORŠEK: Organizator smo mi, **Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**, območna izpostava Slovenska Bistrica. Vendar v soorganizaciji imamo tudi društva in pa šole.

SINIČ: Je to vedno v tem spomladanskem času, takoj po končani zimi, ko so verjetno imeli ljubiteljski kulturni delavci imeli čez zimo več časa in sedaj se te, ta srečanja vrstijo, kot po tekočem traku, da jih recimo predstavniki medijev komada uspemo spremljati?

REGORŠEK: Tako je. Vsa ta srečanja potekajo v prvi polovici koledarskega leta in moram reči, da je delo kar precej pestro.

SINIČ: Kako se lotite priprave takšnega območnega srečanja, saj gre kar za vrsto usklajevanj, recimo sam prostor, izvedbo, program in podobno?

REGORŠEK: vsa srečanja potekajo skozi faze načrtovanja, priprave in vse do izvedbe. Priprav se lotimo že v mesecu januarju in februarju, ko pošljemo vse razpise naših območnih prireditev mentorjem, vodjem, režiserjem, zborovodjem in umetniškim vodjem, ki delujejo v okviru kulturnega društva, šole ali vrtca na našem območju. Na podlagi razpisa se skupine prijavijo, s prijavnico, na naša srečanja.

SINIČ: Valerija Regoršek kakšen je trend števila skupin, ki se udeležujejo teh območnih srečanj? Recimo je vse več gledaliških, odraslih, otroških skupin, lutkovnih, folklornih in zborovskih sestav? Kakšen je trend, se to število povečuje ali obratno zmanjšuje?

REGORŠEK: Številno aktivnih, število aktivnih ljubiteljskih kulturnih skupin na našem območju iz leta v leto narašča. Največji porast skupin je na področjih folklorne dejavnosti, kamor spadajo tudi pevci ljudskih pesmi in godci ljudskih viž, na področju vokalne glasbe ter na področju gledališke in lutkovne dejavnosti. Posamezniki se v tem kriznem obdobju še bolj vključujejo v prostočasne dejavnosti, predvsem zaradi lastnega zadovoljstva, skupnih interesov, aktivnega delovanja v skupini in pa druženja. Lahko rečemo, da je vključevanje posameznikov v ljubiteljsko kulturo hrana za dušo, ki jo v tem času krize še kako potrebujemo.

SINIČ: To je dobra iztočnica za prvo vprašanje Blažu Gregoriču, predsedniku Zveze kulturnih društev. Morda nekaterim bolj znanem kot direktorju Komunale, torej gre komunalno področje in kultura zelo dobro skupaj, če sodimo po vašem vzoru?

GREGORIČ: Služba je služba, družba je pa družba. In vsakdo mora imet nekaj za, tako, kot je rekla Valerija, za dušo.

SINIČ: Tako, kot pravi gospa Regoršek, to je hrana za dušo. Danes v teh kriznih časih ni za pričakovati, da bi kdo kaj zaslužil s pobrano vstopnino recimo na gledališki predstavi, kjer tudi v pogosto igrate?.

GREGORIČ: Mislim, da so tele vstopnine bolj simboličnega pomena. Tolko, da se pač nekaj povrne ali pa tolko, da ma potem društvo za zakusko po tistem, drugače pa sigurno ni nekaj takega, da bi kdorkoli zaslužil. Vsi pač delamo ljubiteljsko, govorimo o ljubiteljski kulturi, zaradi tega tudi ni nikol, pri nobenem društvu, ki je vključeno v našo zvezo kulturnih društev za občine Makole, Polčane in pa Slovenska Bistrica, nikoli ni pač moto to, da bi se kaj zaslužlo. Gre se za to, da je tu, kot govorimo Talija, Talija tista boginja gledališča, ki te potem pritegne in ti potem da tisto zadovoljstvo, ki ga tisi dopolniš z aplavzom, ki si ga deležen po predstavi in oziroma je to poplačilo za ves tisti trud, za vse tiste bom rekel proste urice, ki jih ti nameniš v ta namen. Ker morate vedeti, da nič ni dano od boga in vse je treba pač se potruditi, zvaditi in se naučit.

SINIČ: No, Zveza kulturnih društev že samo ime govori o tem, da združujete kulturno umetniška društva. Morda še koga? Kakšna je kratka osebna izkaznica?

GREGORIČ: Ja, v okviru teh treh občin, ki sem jih prej omenil je pri naši zvezi 29 društev, ki imajo seveda 130 sekcij, od gledaliških, likovnih, folklornih, lutkovnih vse te zadeve. Ta naša zveza organizira prireditve, kot so, vsake dve leti, Kulturni mozaik, kjer se vsa ta društva na tem z kratkimi vsebinami predstavimo. Potem pa še organiziramo ob slovenskem kulturnem prazniku, vsako leto podeljujemo Romihova priznanja v zvezi za, za slovenskim kulturnim praznikom na področju dosežkov iz kulture za preteklo leto. Potem organiziramo še raznorazna izobraževanja, seminarje, likovne in pa tut lutkovne, in potem po tistem so razstave tistega kar je in razstave in pa predstave v zvezi s tem.

SINIČ: Blaž Gregorič kaj bi rekli, kaj so paradni konji ljubiteljske kulture na območju vaše zveze? Gledališke predstave, folklor, zbori?

GREGORIČ: Jaz ne bi to rekel kaj je paradni konj, ker potem stalno nekoga povelečuješ, drugega pa tišiš dol. Vsak, ki se ukvarja z vsako svojo dejavnostjo sebe vidi, kot najboljšega, kot tistega kar je, ker on je vložil ta trud v to vse skupaj zato je in gledališka, in odrasla, in otroška dejavnost in likovna dejavnost in tudi recimo fotosekcije, folklorne dejavnosti, pevski zbori, vse to spada notri v ta mozaik te kulturne dejavnosti, ki izpolnjujejo, izpolnjujejo kulturne dejavnosti na našem področju in moram povedat, tako kot ste sami povedali na začetku, da se včasih pravzaprav res ni možno udeležiti vseh teh dogodkov, ker moramo vedeti, da so pa še gostovanja raznoraznih drugih gledaliških skupin.

SINIČ: Valerija Regoršek kako, kašen posluh ima Javni sklad za kulturne dejavnosti Republike Slovenije za Bistriško območno izpostavo? Nekaj časa je bilo celo slišati grožnjo, da jo nameravajo kar ukiniti.

REGORŠEK: Eh, glede grožnje...

SINIČ: Težko vprašanje?

REGORŠEK: Ja. Zelo. Jaz bom tak rekla, glede grožnje o tem ne vem nič. Lahko pa povem glede financiranja. V primerjavi z lanskim letom bomo letos prijeli občutno manj sredstev s strani javnega sklada za kulturne dejavnosti Ljubljana.

SINIČ: Kako potem izpeljete takšne območne revije, saj to ni majhen finančni zalogaj?

REGORŠEK: Vsekakor imamo pri nas občine, ki naše programe sofinancirajo. To so Občina Slovenska Bistrica, Občina Makole in Občina Polčane.

SINIČ: Kdo so morda letošnji organizatorji kašnega medobmočnega srečanja pri vaši območni izpostavi?

REGORŠEK: organizatorji regijskega srečanja so območne izpostave Sklada Ormož, Lenart, Ptuj in Slovenska Bistrica.

SINIČ: Trenutno smo ravno imeli priložnost videti območno srečanje otroških folklornih skupin. V ponedeljek in torek otroške gledališke skupine, potekajo 16. gledališki dnevi še tja do aprila, maja celo.

REGORŠEK: Do 10. maja

SINIČ: Zdaj imate polne roke dela.

REGORŠEK: Zdaj imamo res polno dela, ja.

SINIČ: Kaj je vaš pogled naprej za ljubiteljsko kulturo v prihodnje, ste optimist, bo ta vnema, kot pravite v krizi je še večja, še naraščala med ljudmi?

REGORŠEK: Med ljudmi morda bo naraščala, ampak dokler imamo mi pomoč, finančno pomoč s strani naših občin in pa tudi Sklada, mislim, d bodo te zadeve, kar se tiče ljubiteljske kulture še naprej dobro tekle.

SINIČ: Blaž Gregorič pogosto imate priložnost gledati občinstvo tudi z odra ne samo, kot slavnostni govornik na podelitvi Romihovih priznanj, tudi kot sam ljubiteljski igravec. Se vam zdi ta udeležba gledalcev na prireditvah ljubiteljskih kulturnih, kulturnih ustvarjalcev dobra, se ljudje odzivajo? So to samo komedije, ki vlečejo?

GREGORIČ: največ seveda potegnejo komedije, to je jasno, ker ljudje pravzaprav imajo dovolj problemov s politiko in s službami in vsem tem skupaj doma in to je eden tisti moment, ki ga dobijo s tem, da se sprostijo s tem da dajo, kot se temu reče mozak na pašo. Glede problematike te naše kulture pa ni samo v denarju, ne. Problem je tudi v tem, da se društva, ki jih imamo, pa tudi bom rekel naše, naša Zveza in pa Javni sklad za ljubiteljsko kulturo, ki si skupaj delimo tele prostore v gradu, imamo mi prostorske probleme s tistim prostorom tam ki je in pa društvo ravno tako. Društva ravno tako imajo eni seveda, ki gostujejo imajo probleme z, z lastniki teh dvoran, z najemninami. Druga, ki pa te dvorane imajo, imajo še večje probleme, ker pa te dvorane je treba vzdrževati, vemo pa kašna so omejena sredstva, ki jih dobijo iz, od občine al pa iz kart. Pa to se valda ne da vzdrževati. Še eno problematiko bi omenil, ki je ljubiteljska kultura res ne bi smela imeti, je pa ta naš ljubi SAZAS. SAZAS je, vsi ga podpiramo, da bi mogel bit, ampak na tistih prireditvah kjer se karte prodajajo, kjer se gre za profit, kjer se gre za dobrobit, ne pa tam kjer igralci nastopamo prostovoljno, brez nekega zaslužka, v katerega so ogromno svojih prostih uric in vse to skup vložili, potem pa pride en SAZAS in pobere neki denar za neke ljudske pevce, ki so, ki smo se tam peli, ki so ljudsko pesem al pa mogoče kako priredbo nekoga izvedli in hočejo za ta denar imet, vemo pa da tut tam kam gre ta denar ni čisto jasno.

SINIČ: Jah, kaj naj rečemo. Valerija Regoršek, Blaž Gregorič hvala za vajino gostovanje. Mi pa že z nestrpnostjo pričakujemo zadnje tri sogovornike, lahko bi rekli gledališke zvezde v tem našem lokalnem prostoru. Marko Cvahteta, Jano Jeglič in Nika Turka.

SINIČ: Z nama se bo spoštovane poslušalke in poslušalci v Slovenski Bistrici kar iskriilo, kajti imamo v gosteh lokalne gledališke zvezde. Upam, da nisem koga prizadel s tem nazivom.? In še malo širše, kajti Marko Cvahte, Jana Jeglič in Niko Turk so vsi nagrajenci ali Severjeve ali Linhartove nagrade. Pa najprej dobrodošlica vsem trem. Marko Cvahte nagrajenec Sklada Staneta Severja, nepozabni lik Matička, potem Svetokriškega, Vodovnika, Sokrata. Katera, Marko katera od teh vlog ti je najbolj še ostala pri srcu, katero si največkrat odigral?

MARKO CVAHTE: Vodovnika seveda. Vodovnika.

SINIČ: Imaš kakšno evidenco nastopov, kolikokrat?

CVAHTE: Ma mislim, da je tam okoli 200 Vodovnika, pa 200 Svetokriškega. No, ni kompletnega, torej ni bilo kompletno, ker cel traja uro pa petnajst, mal tak, ker še drugi sodelujejo, recimo še neki drugi pevci al karkoli, tam sem ga skrajšal na dobre pol ure, recimo.

SINIČ: Jana Jeglič je pravzaprav tudi naša radijska kolegica, večča mikrofona. Zato se kar bojimo, da ne bo prevzela besedo in potem jo težko. Jana, dobrodošla v tem oglašanju, v tej oddaji o ljubiteljski kulturi. Si dobitnica, med drugim, tudi zlate Linhartove značke iz leta 98. za vlogo v Cimrah. Ja, kako se počutiš na odru kod igralka, ti verjetno te izkušnje prav pridejo tudi pred mikrofonom, ko si radijska moderatorka?

JANA JEGLIČ: Ja, zagotovo. No, pa tudi radijske izkušnje potem na odru. Ampak na odru je pa še posebej lepo, kajti dobiš povratno informacijo tudi od tistih, ki so, za katere pravzaprav igraš potem in kako, mislim odziv njihov je veliko vreden.

SINIČ: Ja. Poskušali smo narediti seznam tvojih vlog, pa je bilo kar nekaj težav. Tako pri virih, kot pri točnih podatkih. Imaš ti sama, morda ima ljubiteljski igralec sam evidenco, si vodi kakšno kroniko, dnevnik teh vlog, ki jih seveda postavi na oder?

JEGLIČ: Ne, nekega dnevnika, neke kronike nimam. In tud sama sem imela kar težave, ko si me vprašal koliko je bilo vlog in se jih resnično ne spomnim. Začelo se je že pred mnogimi leti, v otroštvu, s sestrično na domačem dvorišču, ko so pripraviti cirkusi in potem nadaljevalo v Drugi gimnaziji in tako naprej tudi na Bistriških odrih.

SINIČ: No, ta zlata Linhartova značka za Cimre ti ostaja v spomini ali si prepričana, da si odigrala še kašno boljšo vlogo?

JEGLIČ: Pravzaprav so mi ble vse vloge, ki sem jih nekako igrala, nekako všeč in ljube. No, morda Cimre tudi zaradi tega, sicer pa je vsaka vloga in tudi vsaka nagrada recimo, ne delo samo tistega enega posameznika, ki pač nagrado dobi, ampak se mi zdi tudi delo celotne ekipe, ki je zadaj. Tudi lučkarja, tudi nekoga, ki tik pred predstavo prišije gumb, zlika obleko ali kakorkoli, da je potem tista vloga resnično odigrana. Sicer pa ne morem reči katera je tista, ki mi je najljubša ali pa, ki mi je ostala najbolj v spominu.

SINIČ: Si ja, nekako bolj pristaš Gombačevih postavitev na oder z velikim, številnim ansamblom ali bolj eksperimentalnega gledališča tudi, če gre za ljubiteljsko in kaj, kaj meniš ti recimo o burkah na amaterskih odrih?

JEGLIČ: Ja nekako v tiste času Branka Gombača in teh velikih predstav, takrat se oziroma z velikim številom sodelujočih, takrat se pravzaprav zame na bistriškem odru vse skupaj začelo in moram reči, da je to bilo resnično eno čudovito obdobje zaradi tega, ker takrat smo živeli, skratka študirali še nekateri in živeli ves čas skoraj da za gledališče, se družili tudi v prostem času ne samo takrat, ko so bile te vaje, tako da, ampak seveda pa ima vse svoje prednosti in svoje slabosti. Kakorkoli tudi za vaje se je bilo mogoče malo težje dogovarjati, moram pa reči, da je bilo tisto obdobje resnično eno tako meni zelo ljubo, ampak tudi vse te predstave, ki nastajajo sedaj so, tudi v manjših zasedbah, so seveda se imamo kljub vsemu lepo.

SINIČ: No, Jana trenutno te ne vidim v kakšni vlogi ta hip, ampak kako potem vzdržuješ igralsko formo? Ker verjetno še nisi rekla zadnje besede na ljubiteljskem gledališkem odru?

JEGLIČ: Ne, saj, se pravzaprav vse skupaj nekako nadaljuje. Nisem mogoče tokrat res na odru DPD Svoboda, potem sem (nerazumljivo) na Slomškovem recimo, kot Slomšek društvu, v lutkovni skupini Koruzno zrno. Sedaj pa so nekako tiste vloge, ki so, ki jih igram sedaj kakorkoli al pa niso ravno gledališke vloge, ampak so recimo v Zavodu za kulturo, gre za vlogo varuške Nane, potem Pozelenelega škrata, potem stroge učiteljice kakorkoli. Tukaj pa sodelujem predvsem z najmlajšimi, to pa mi je v tem trenutku nekako tisto, ki me najbolj nekako privlači, ki mi je najbolj ljubo.

SINIČ: Še Niko Turk, naš tretji sogovornik ob tem omizju. Dobitnik pred dvema letoma Linhartovega priznanja za vlogo v Snubaču Čehova. Niko, kaj pa tvoja generacija recimo z Voduškom, režiserjem Nikolajem Voduškom ste postavili kar nekaj uspešnih predstav, tudi z doktorjem Jankom Čarom v vlogi režiserja pri Slomškovem društvu, ste pa sam aktiven tudi pri DPD Svobodi, torej ni ovira kje si, v kašni predstavi na odru.

NIKO TURK: Ne- že nekaj let poudarjam al preko intervjuja, al preko kakršnega koli drugega medija, da cilj, moj cilj v kulturi je predvsem povezovanje. Povezovalna vloga v smislu tako pevskega smislu, kot igralskem, kulturi na sploh. Tako, da to zagotovo ni ovira, te generacije, ki so mlajše generacije bodo to prerodile, torej ločile določene razprtije, ki so bile v preteklosti zaradi enih in drugih, mogoče tudi tretjih akterjev v kulturi v Slovenski Bistrici, zagotovo bo pa, saj pravim, nova generacija prinesla nekaj več te povezovalnosti in zagotovo tudi skupaj z mladimi režiserji, kot prihajajo sedaj tudi z Bistrice priznanimi,

vedno bolj priznanimi tudi v Ljubljani bodo na neka način tudi začrtali prihodnost naše kulture v Slovenski Bistrici.

SINIČ: No, morda to kar smo prej vprašali Jano, pa bo morda še odgovorila, ali je res komedija ali burka formula za uspeh pri recimo manj zahtevnem občinstvu, če ne želiva s tem prizadeti nikogar, ampak v tem okolju je res samo komedija tista, ki bo pritegnila polno dvorano?

TURK: Res je. Žal še vedno opažamo, da rečmo manjši odri in pa odri, ki igrajo predvsem za publiko in pa dobro tut bomo rekli ne samo manjši odri, v smislu odri z manjšimi zasedbami in pa tudi komercialni odri, kot so recimo iz Ljubljane in pa iz Mengša in tako naprej, predvsem stavijo na to, na igro na prvo žogo. Torej na smeh prvega kova, tak da tu jaz ne vidim prihodnosti v smislu razvoja kulture, ampak predvsem v služenju in pa v končni fazi s tem ne bomo vzgajali naše, našega ljudstva v smeri kulture. Tudi te novodobne drame, ki so in seveda komedije še vedno grede preveč na, na to da dosežejo čim večjo publiko. Jaz mislim, da je predvsem važno, da seveda dobimo publiko noter, ampak z enko bomo rekli prebavljivo al je to komedija, al je to drama kakorkoli, da lahko s tem tako vzgajamo ljudi, kot jih pritegnemo v kulturo nasploh. Ne pa samo z neko, na prvo žogo, prvi smeh, ko greš ven iz predstave si misliš »aha, ok, zdele sem pa nekaj slišal, fajn sem se imel« jutri pa pozabiš kaj si gledal. Fajn je da ti da nekaj tut razmišljat. Recimo letošnja Ogladala so nam tut dala nekaj za razmišljat, če dam neko primerjavo.

SINIČ: Kako pa legendarni igralec Marko Cvahte gleda na današnji položaj ljubiteljske kulture? Marko vemo, da si ti s poklicem povsem na drugem področju. Danes še ohranjaš nekako stik s pisanjem aktualnih portretov znanih Bistričanov. Kako pa danes ti gledaš, kje v katero smer gre ljubiteljska kultura? V kateri zvrsti je recimo največ možnosti, da se obdrži na površju in da bodo ljudje še prihajali na te prireditve, koncerte, predstave?

CVAHTE: Torej, morda bi malo nadaljeval Nikotovo. Komedija oziroma ti praviš burka. Burka je že malo premočna komedija, ja. Torej menim, da je za ljubiteljske igralce komedija nekaj taboljšega. Zakaj? Kajti za odrom se spomnim, četudi so bili tragični dogodki na odru, zadaj za odrom smo se zmeraj šalili. In potem si, če prideš ti šaljiv na oder, tam bi pa moral biti tragičen, nekaj ne štima. Dočim, če si pa šaljiv zadaj za zaveso, se šalimo, ne vem smo se šalili kok se spomnim in potem si prišel s tistim vzdušjem na oder, je to publika nekako opazila in sprejela. Zato menim, da amaterska gledališča, mislim, da je, da imajo več šans v komedijah.

SINIČ: Čisto na kratko še Jana Jeglič in Niko Turk. Vajin naslednji projekt povezan z gledališčem je znan že?

Jeglič: Thhh, kaj..

SINIČ: Očitno smo te presenetili.

Jeglič: Ja, ne vem kaj večjega za enkrat še ni znano.

SINIČ: Mišljeno je kakšne so ambicije na tem področju.

Jeglič: Ja, no zagotovo še ostajam tu. Mislim gledališče je le kljub vsemu tisto kar nekako zapolni, na en tak lep način, moj prosti čas in kjer se nekako vidim tudi v prihodnje. Zdaj pa gledališče ali je to lutkovno ali je to igra kakorkoli je, gostovanje..

SINIČ: Kdo odloča, režiser, ki te je povabil tudi na tem področju v predstavo ali kakšen dogovor v prijateljskem krogu?

Jeglič: Čisto odvisno. Ponavadi, ponavadi se nekako dogovorimo in tudi kaj bomo delali. Seveda je tukaj velika beseda tudi režiserjeva in tudi nekako nas pozna in, kaj lahko pričakuje od nas in potem na podlagi tega tudi, ki že režiser zagotovo prej nekako vloge pozna in jih potem tudi lažje razdeli.

SINIČ: In še Niko Turk. Torej ta Linhartova nagrada za Snubača, kaj pa naslednja? Predstava seveda.

TURK: O nagradah seveda nikoli ne razmišljaš, razmišljaš predvsem o občinstvu, da te sprejme in pa o tem, da si zadovoljen sam na odru, ko se, ko igraš, ko vadiš, ko si skupaj s to ekipo s katero rad sodeluješ. Tako, da z novo predstavo letos pridemo vem v Kulturnem društvu Slomšek in ravno, ko smo prej govorili

o burkah, komedijah, sicer imenuje se Burka o jezičnem dohtarju, Venera v osnovi ni tako burkaška kot jo imamo danes v mislih. Predvsem samo imenuje se tako, drugače je pa to klasična komedija. Klasika iz srednjega veka, tako da seveda občinstvo vabimo v maju potem tudi na predstave, skupaj z našimi soigralci.

SINIČ: No, žal nas je čas znova povozil. Tako, kot običajno. Vsem trem sogovornikom se zahvaljujem. Marko Cvahte, Jana Jeglič in Niko Turk. Nekaj taktov naše (nerazumljivo)Bele ceste upam, da si bomo lahko še privoščili. Današnje oglašanje o iz Slovenske Bistrice o ljubiteljski kulturi sem pripravil in vodil Bojan Sinič.

Šest pevskih zasedb na tržiškem odru

RA SORA, 15.03.2013, DOBER DAN, GORENJSKA, 14.00

VODITELJICA: Drevi ob 19h se bo v dvorani Kulturnega doma v Križah na Območnem srečanju malih pevskih skupin Tržiča predstavilo šest pevskih zasedb. Dogodek organizirata Kulturno društvo Kruh Križe in Območna izpostava Javnega sklada za kulturne dejavnosti Tržič. Koordinator slednjega Boris Kuburič napoveduje nastopajoče.

BORIS KUBURIČ: Pevke ljudskih pesmi, ki delujejo pri Folklorni skupini Karavanke in jih vodita Maja Tekavc ter Špela Srečnik in bodo uvodoma nastopile kot gostje večera, Vokalna skupina Carniolica, ki deluje pri Kulturnem društvu Ignacij Hladnik Tržič in jo vodi Tomaž Meglič, Vokalno instrumentalna skupina Kulturnega društva Zali rovt, ki poje pod taktirko Staneta Gruma, kvintet Pueri Cantorum, sinovi pevcev po naše, ki prihaja iz pevske družine Zupani in ga vodi Vili Bitenc, Fantovski kvintet KUD Lom ter prvič Moška vokalna skupina Plamen iz Kovorja, obe vodi Jože Tišler.

VODITELJICA: Vsaka od skupin bo publiki predstavila tri pesmi, dogodek pa bo spremljala strokovna spremljevalka gorenjskih pevskih srečanj Andreja Martinjak iz Ljubljane. Program bo s pesmimi Dorce Kralj in ob scenski dekoraciji Francke Globočnik povezal Janez Kikelj.

GORNJI GRAD

Razkošje tujih kultur in ubranih glasov na etno večeru

Drugi etno večer Glej, lušno je pr' nas! s srečanjem folklornih skupin je bil sklepno dejanje dogodkov v mesecu kulture. Zastor za kulturnimi dogodki je prvo marčevsko soboto padel na najlepši možen način, z eksplozijo plesov različnih kultur na gornjegrajskem odru. Etno večer sta pripravila in povezovala člana gornjegrajskega kulturnega društva Petra Strmšek in Tomaž Čretnik, tako s strani obiskovalcev kot nastopajočih pa sta požela kup pohvalnih besed.

Mešanico folklornih plesov so otvorili domači plesalci, otroška folklorna skupina Facki, katero na gornjegrajski šoli vodi Marija Vinček. Zaplesali so splet plesov imenovan Jajčnica. Slovenskim, predvsem gorenjskim plesom se posveča Folklorna skupina Društva upokojencev Komenda, ki se je predstavila s spletom od Ribnice do Kamnika.

Gornjegrajski oder je bil prizorišče različnih kultur, folklornih plesov in glasbe. (Foto: Štefka Sem)

V nekdanjo skupno državo so obiskovalce popeljali mladi plesalci Srbskega kulturno humanitarnega društva Desanka Maksimovič iz Celja in plesalci Bosansko-hercegoveškega kulturno-umetniškega društva DEM iz Kranja, za okušanje neznanega pa

so poskrbeli arabski plesalci, ki so s tradicionalnimi zvoki in ple si popeljali obiskovalce na Bližnjvzhod. Arabska folklorna skupina Rozana je sestavljena iz arabskih plesalcev in slovenskih ter makedonske plesalke, na gornjegrajskem odru so predstavili tradicio-

nalni način plesanja dabke.

Tamburaška skupina Tamburice od Murice je že lani očarala publiko na etno večeru. Družinski ansambel je posegel po pestrem glasbenem izboru. Z ubranim petjem so publiko osvojili člani Klape Mali Grad iz Kamnika in odpeli številne dalmatinske in starogradske uspešnice, ob katerih so prepevali tudi navdušeni obiskovalci.

Glasbeno-plesno popotovanje med društvi, narodi, različnimi kulturami, mladimi in starejšimi sta s pozdravnimi besedami pospremila predsednica KD Gornji Grad Tatjana Bezovšek in župan Stanko Ogradi, zahvalo vsem nastopajočim pa sta poleg omenjenih izrekli še predstavnici območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Tatjana Vidmar in Simona Zdravec

Štefka Sem

PETEK 15.03.2013, 11:26

NATISNI PISAVA

Delavno proslavljanje jubileja

110 let povezane gledališke dejavnosti v Ljutomeru

Ljutomer - Na kakovostno ustvarjanje ljutomerskega ljubiteljskega gledališča v zgodovini kažejo številne nagrade in priznanja.

OCENA: 0 POŠLJI

Tweet 0

+1 0

Všeč mi je 0

Priporoči

Komedija Fadila Hadžića *Ločitev* je že tretja predstava po vrsti (ne pa tudi zadnja) v letošnjem letu, s katerimi so doslej zaznamovali visok jubilej organizirane gledališke dejavnosti v Ljutomeru. V predstavi igrata Fani Zorec in Srečko Centrih, ki je predstavo tudi režiral.

Začetke gledališke igre v Ljutomeru je mogoče najti že pred letom 1848, a se kot uraden začetek organizirane gledališke dejavnosti šteje leto 1903, ko so v okviru telovadnega in kulturnega društva Murski sokol ustanovili dramsko sekcijo. Njeno tradicijo danes nadaljuje gledališka skupina *Kulturno-umetniškega društva (KUD) Ivana Kaučiča Ljutomer*, ki tako letos praznuje 110 let povezane gledališke dejavnosti.

Med obema vojna gledališko ustvarjanje skoraj zamrlo

Gledališko ustvarjanje v Ljutomeru je v času obeh vojn skoraj zamrlo, a se je hitro ponovno vzpostavilo in so naprej razveseljevali občinstvo na domačih odrih in tudi na gostovanjih. Na začetku so ljutomerski gledališčniki postavljali na oder tudi operete in spevoigre, nekaj časa so imeli celo gledališki abonma, za katerega so pripravili večino predstav kar sami, nekaj je bilo gostujočih gledaliških skupin. Zadnja leta domači gledališki ustvarjalci uprizarjajo le komedije. **Srečko Centrih**, ki je že več kot dve desetletji režiser ljutomerske gledališke skupine, pojasnjuje, da se drugih gledaliških zvrsti ne lotevajo, ker je občinstvo s svojim obiskom že večkrat pokazalo, da jih zanima predvsem sprostitev ob komedijah.

Številne nagrade in priznanja

Ljutomersko ljubiteljsko gledališče je bilo ves čas delovanja zelo cenjeno. Ne nazadnje kažejo na kakovost njihovega ustvarjanja v zgodovini številne nagrade in priznanja, ki so jih prejeli posamezniki ali kot skupina. Med njimi prav gotovo velja omeniti Severjeve nagrajence – gre za nagrado, ki jo v Sloveniji podelijo letno za igralske dosežke v poklicnih in ljubiteljskih gledališčih. Iz vrst ljutomerskih gledališčnikov so doslej bili nagrajeni štirje: **Julka Bezjak** (1982), **Ivan Žnidarič** (1984), **Stane Kralj** (1995) in **Mira Rebernik Žižek** (2010). Ljutomerski gledališčniki pa so bili že državni prvaki na Linhartovem srečanju ljubiteljskih gledaliških skupin – tako po oceni strokovne komisije kot po mnenju občinstva.

Člani dramske sekcije telovadnega in kulturnega društva Murski sokol, ki so leta 1904 odigrali predstavo Deseti brat. Med njimi je bil tudi Karel Grossmann (na sredini z brki in očali), ki je posnel prvi slovenski film. (Fotografija iz arhiva Splošne knjižnice Ljutomer, OE Muzej)

Ob jubilejnem letu več predstav kot sicer

Za letošnje jubilejno leto je gledališka skupina KUD Ivana Kaučiča Ljutomer pripravila več predstav kot običajno. "Na leto pripravimo eno, največ dve predstavi, letos pa smo na oder postavili že igre Ministrav sin, Skečhec 2 in pred kratkim smo premierno uprizorili še Ločitev. Mislim, da je bila naša dolžnost, da pripravimo več predstav oziroma da jubilej proslavljamo delavno," pravi Centrih, ki je na ljutomerskem odru kot igralec debitiral pred več kot štirimi desetletji. Do konca leta pa je še daleč, zato bodo prav gotovo pripravili še kakšno predstavo, s katero bodo spomnili na dolgoletno tradicijo tovrstnega ustvarjanja v Prlekiji.

Režiser, ki raje igra kot režira

"Če te veseli na primer gledanje nogometa, boš šel na nogometno tekmo dve uri prej in se ne boš niti zmenil, če bo deževalo. Tako je z nami in našimi vajami," še poudari Srečko Centrih, ki se že dalj časa želi posvetiti izključno vlogi igralca. "Bistveno raje igram kot režiram predstave, ampak v tem trenutku ne vidim nikogar na obzorju, ki bi lahko prevzel režijo in nas obdržal skupaj. V naši zadnji predstavi Ločitev sem spet dobil zelo močno voljo do igranja," poudarja Centrih s posebnim žarom v očeh.

Poleg treh predstav odrasle skupine so 110-letnico gledališkega ustvarjanja v Ljutomeru proslavili tudi s predstavama otroške in mladinske gledališke skupine. Z mislimi pa so ljutomerski gledališčniki oziroma njihov aktualni režiser že pri naslednji predstavi, ki naj bi jo postavili na oder še letos. Poleg tega načrtujejo tudi sodelovanje s hrvaško Štrigovo, kjer je slovensko govoreče območje in bi lahko uspešno nastopali.

Jerneja Domajnko/Vestnik

Foto: Jerneja Domajnko/Vestnik, Arhiv Splošne knjižnice Ljutomer, OE Muzej

Hajdina • 100 let KPD Staneta Petroviča

Jubilej z Držičevo komedijo

Dramska sekcija KPD Staneta Petroviča Hajdina praznuje skupaj z društvom v letošnjem letu 100-letnico delovanja. Ob jubileju so pripravili premiero komedije Tripčce de Utoľce.

Komedijo so v dramski sekciji prvič zaigrali že pred 30 leti, in kot je povedala režiserka komedije Ida Markež, tudi predsednica KPD Staneta Petroviča Hajdina, predstavlja izziv tudi zdajšnji generaciji gledaliških ustvarjalcev. V sezoni 1983/1984 je bila to najboljša predstava domačega gledališča, ki se z najnovejšo postavitvijo Držičeve komedije želi pokloniti takratnemu režiserju Maksu Kamplu, ki je tudi častni član KPD Staneta Petroviča Hajdina. Pri 93 letih je najstarejši član društva in tudi častni član društva, v katerem deluje že več kot 60 let. S predstavo Tripčce de Utoľce se zdajšnja generacija hajdinskih gledališnikov poklanja tudi Cvetki Vratič, ki v skupini in društvu sodeluje že več kot 30 let, igrala pa je že tudi v prvi postavitvi te Držičeve komedije.

Sodeč po prvih odzivih gledalcev so ponovno izbrali dobro. V teh kriznih časih ljudje potrebujejo smeh in sprostitve. S tremi dosedanjimi predstavami te komedije, ki vsebuje veliko klasične situacijske komike, ki je za amaterje izjemno zahtevna, tako s scenske kot kustomografske plati, so uspeli na premieri, 8. marca, in dveh ponovitvah, 9. in 10. marca, napolniti dvorano DU Hajdina. Tekst je nekoliko prirejen in posodobljen (jezik, število oseb, nekateri prizori, velikost scene), vsebina in sporočilo vsebine, pa je ostalo nespremenjeno in sledi avtorjevemu

sporočilu. Moški se lahko tudi v tej komediji »poučijo« o tem, da imajo ženske, kljub svoji šibkosti, povsod in zmeraj ne glede na čas in kraj vedno prvo in zadnjo besedo.

V jubilejnem letu so prvič razpisali tudi abonma, za odrasle je bil v celoti razprodan, nekoliko manj so zadovoljni z odzivom na otroški abonma, ki ga sicer niso razprodali v celoti, a starši, kljub nakupu le-tega, otrok niso pripeljali na predstave.

V najnovejši komediji dramske sekcije KPD Staneta Petroviča Hajdina Tripčce de Utoľce znanega hrvaškega pisca renesančnih iger in komedij pod režisersko taktirko Ide Markež igrajo Sebastjan Dobnik, Mate-

ja Tomašič, Katja Markež, Matjaž Markež, Nina Kokol, Katja Rudolf, Cvetka Vratič, Marino Češek in Andreja Trop Češek. Šepetalka je Barbara Zajc, za sceno in kostume sta poskrbeli Ida in Katja Markež.

Komedijo Tripčce de Utoľce si na hajdinskem odru (dvorana DU Hajdina) lahko ogledate še nočoj (15. marca), jutri (16. marca) in v nedeljo (17. marca) ob 19. uri. Prvo ponovitev, ki je bila dan po premieri, 9. marca, si je ogledala tudi selektorica za uvrstitev prestave za območno srečanje gledaliških skupi v organizaciji JSKD Ptuj.

V sto letih so hajdinski gledališniki na oder postavili več kot 150 različnih dram in komedij, v katerih je nastopilo

več kot 1000 igralcev. V tem času so prejeli priznanja in pohvale obiskovalcev in stroke. V zadnjih petnajstih letih dramska sekcija KPD Staneta Petroviča sodeluje na Linhartovih srečanjih v organizaciji JSKD Ptuj. V tem času se je šestkrat uvrstila na regijsko srečanje. Avtorski projekt Ide Markež Tajnica Lolita je posnela tudi RTS, doslej so ga predvajali že petnajstkrat.

Osrednja slovesnost ob 100-letnici delovanja KPD Staneta Petroviča Hajdina bo 24. junija na trgu pred PSC Hajdina.

MG

Foto: Črtomir Goznik

Hajdinski gledališniki so po 30 letih ponovno postavili na oder Držičevo komedijo Tripčce de Utoľce.

Otroci in odrasli plešejo

Javni Sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Maribor, in Zveza kulturnih društev Maribor vabita na območno revijo otroških plesnih skupin Plesne drobtinice v ponedeljek, 18. marca, ob 18. uri v dvorani Union. Dan za tem, 19. marca, pa bo ob isti uri še območna revija mladinskih in odraslih plesnih skupin Plesni utripi. Na revijah bodo plesne aktivnosti predstavile skupine in posamezniki, delujoči v kulturnih društvih, zavodih in šolah na območju občin Maribor, Starše, Miklavž na Dravskem polju, Kungota, Šentilj in Pesnica. Reviji bo strokovno spremljala **Tina Valentan**, diplomantka plesne akademije SNDO v Amsterdamu, selektorica za SV Slovenijo. Vstopnice po tri evre so na voljo v informacijski pisarni Narodnega doma Maribor in v pisarni **JSKD** Maribor ter uro pred prireditvijo pri blagajni dvorane Union. Z obeh prireditev se bodo izbrane skupine predstavile na regijski plesni reviji SV Slovenije, Plesne vizije, ki bo 24. maja v organizaciji **JSKD** območne izpostave Murska Sobota. **(mbk)**